Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 199 802 van 15 februari 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: **X - X**

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat R. JESPERS**
Broederminstraat 38
2018 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Nepalese nationaliteit te zijn, op 28 juli 2017 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 juni 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 december 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 januari 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat R. JESPERS en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

1.1. Ten aanzien van D.P.:

"***A. Feitenrelaas***
Volgens uw verklaringen bent u afkomstig uit het dorp Hile, Bageshwari VDC (Village Development Committee) in het district Nuwakot en bent u Nepalees staatsburger. U behoort tot de kaste van Brahmanen en Chettri. Op 12 juli 2011 diende u in België een eerste asielaanvraag in. De Maobadi eisten dat uw twee oudere broers, die in het Nepalese leger dienden, hun job zouden opgeven.

In 2056 (Nepalese kalender, stemt overeen met 1999 volgens de Gregoriaanse kalender) werden u en uw gezin door Maobadi geviseerd omdat iemand van het dorp door het leger was vermoord ofschoon uw broers niets met die moord te maken hadden. Uw broers verlieten nadien het leger en verhuisden naar het buitenland. Op 6/12/2064 (10 maart 2008) werd u door hen ontvoerd. U werd zwaar toegetakeld en de volgende ochtend voor dood achtergelaten. Sindsdien vestigde u zich definitief in Kathmandu. Na uw huwelijk in 2067 (2010-2011) met L.P.N. (O.V. 6.845.548), die tot de Limbu-kaste behoort, ondervond u moeilijkheden met haar familie, die tegen jullie huwelijk was gekant. D., de broer van Nirmala, die lid is van de Limbuwanpartij, kwam jullie verscheidene keren zoeken in Kathmandu. Ook uw ouders keurden jullie huwelijk af. Op 22 mei 2012 weigerde het Commissariaat-generaal u de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus. Op 2 oktober 2012 werd deze beslissing bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Zonder naar Nepal te zijn teruggekeerd diende u op 8 juni 2015 een tweede asielaanvraag in. U verklaarde dat de redenen die u ertoe hebben aangezet Nepal te verlaten, nog steeds gelden. U stelde nog steeds niet te kunnen terugkeren omdat maoïsten nog steeds naar uw ouders in uw geboortedorp komen op zoek naar u en uw broers. U vreest dat zij wraak op u zullen nemen indien u naar Nepal zou terugkeren. Daarnaast bezorgen zij uw ouders stress en beletten zij anderen op de velden van uw familie te gaan werken. Verder wordt uw interkastehuwelijk nog steeds niet aanvaard. U slaagde er wel in om het contact met uw familie te herstellen. Uw familieleden willen echter nog steeds niets met uw echtgenote en kind te maken hebben. Voorts wees u erop dat de zware aardbeving van 25 april 2015 uw ouderlijke woning volledig vernielde. Uw grootouders kwamen daarbij om het leven. Sindsdien wonen uw ouders in een tent. U hebt niets meer om naar terug te keren in Nepal. Aangezien uw huwelijk noch door uw familie noch door uw dorpsgemeenschap, dewelke bestaat uit Brahmanen en Chettri, aanvaard zou worden, kan u voor steun niet terecht bij uw familie of uw dorpsgemeenschap. Indien u zich elders zou vestigen, zou u een job moeten gaan zoeken, hetgeen zeer moeilijk is gelet op de jobschaarste in Nepal. U vreest ook dat de broer van uw echtgenote, die hevig tegen jullie huwelijk gekant is, jullie zou vinden en vermoorden. Voorst haalde u aan dat uw zoon school loopt in België en bij een terugkeer naar Nepal vele jaren achterstand zou oplopen. Bij uw tweede asielaanvraag bent u in het bezit van volgende documenten: uw Nepalees paspoort, uitgereikt door de Nepalese ambassade in Brussel op 17 november 2014 met een geldigheidsduur van tien jaar; uw citizenship card, uitgereikt op 30 oktober 1998; uw relationship certificate; enkele documenten betreffende de dienst van uw broer in het Nepalese leger; een medisch verslag inzake uw ziekenhuisopname d.d. 8/12/2064 (21 maart 2008); een attest van de Nepal Red Cross Society d.d. 12/02/2072 (26 mei 2015); een attest van het VDC Office van Bageshwari, Nuwakot d.d. 10/02/2072 (24 mei 2015); en een attest van het Nuwakot District Police Office d.d. 28 mei 2015, waarin telkens de dood van uw grootouders en de vernieling van uw ouderlijke woning door de aardbeving worden bevestigd.

B. Motivering

Na onderzoek van al de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier stel ik vast dat ik u noch het statuut van vluchteling noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan toekennen.

Vooreerst moet worden vastgesteld dat u uw huidige tweede asielaanvraag steunt op de motieven die u in het kader van uw eerste asielaanvraag hebt uiteengezet. In deze asielprocedure nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus aangezien er geen geloof kon gehecht worden aan uw uiteindelijke vluchtaanleiding, met name de problemen ten gevolge van uw interkastehuwelijk, en aan de omstandigheden van uw vertrek alsook aan uw reisweg. Voor wat betreft uw moeilijkheden met maoïsten werd opgemerkt dat deze het lokale niveau niet overstegen en dat deze dateerden van verscheidene jaren voor uw vertrek. Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd.

Aan uw huidige problemen met maoïsten kan geen geloof gehecht worden. U stelde in het kader van uw tweede asielaanvraag op de Dienst Vreemdelingenzaken dat u via telefonisch contact met uw vader vernomen heeft dat u nog steeds gezocht wordt door maoïsten, en dat zij u nog steeds willen vermoorden (DVZ, verklaring 2de AA, vraag 15). Gevraagd naar de reden, gaf u aan dat zij op zoek waren naar uw familieleden toen een dorpeling in 2056 (1999-2000) door het leger werd vermoord (CGVS I, p. 6). Vooreerst is het zeer weinig waarschijnlijk dat maoïsten, die volgens informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt de jongste jaren sterk aan invloed hebben ingeboet, u, die niet alleen niets met deze feiten te maken had maar die zelfs in tegenstelling tot uw broers nooit het leger gediend heeft, zeventien jaar later nog zouden viseren. Gevraagd wie concreet er naar uw ouders komt en vraagt naar u en uw broers, bleef u daarenboven zeer vaag in uw antwoorden. U beweerde dat zij zich uitgeven als zijnde lid van de maoïstische partij maar dat u vermoedt dat zij naar uw vader komen wegens persoonlijke motieven, namelijk omdat zij slachtoffer waren van onmenselijke daden van het leger. Sommigen zouden bekenden zijn, anderen onbekenden.

U slaagde er evenwel niet in ook maar één naam te noemen (CGVS I, p. 7), hetgeen hoogst opmerkelijk is, gelet op uw bewering dat deze personen komen vanwege persoonlijke gerieven, en u dit linkte aan feiten die zich in uw dorp afspeelden. Logischerwijs kan er dus verwacht worden dat uw vader op zijn minst een idee heeft wie op u en uw broers wraak zou willen nemen. Het is overigens veelzeggend dat u tijdens uw laatste gehoor op het CGVS, gevraagd naar uw vrees bij terugkeer naar Nepal, u met geen woord over maoïsten repte.

Voor wat betreft uw verklaring dat uw interkastehuwelijk nog steeds niet aanvaard wordt door uw familie en uw schoonfamilie, dient vooreerst herhaald te worden dat er in uw eerste asielprocedure geen enkel geloof gehecht werd aan de problemen die u ten gevolge daarvan zou hebben ondervonden en dewelke uw directe vluchtaanleiding zouden hebben betekend, namelijk diverse problemen met uw schoonbroer die u en uw echtgenote kwam zoeken in Kathmandu. Aldus dient te worden vastgesteld dat u en uw echtgenote voor jullie vertrek uit Nepal ruim een jaar in Kathmandu samenwoonden, zonder dat jullie moeilijkheden ondervonden. In uw tweede asielaanvraag hield u uw vrees voor de broer van uw echtgenote vol (CGVS II, p. 6). Echter, uw verklaringen hieromtrent stemden niet overeen met die van uw echtgenote. Waar u verklaarde sinds uw vertrek uit Nepal geen enkel nieuws, noch rechtstreek noch onrechtstreeks, van uw schoonbroer te hebben vernomen (CGVS II, p. 5), beweerde uw echtgenote dat haar broer nog geregeld bij haar jeugdvriendin S. langs gaat om na te gaan of zij nog contact heeft met uw echtgenote, een laatste keer nog een tweetal maanden geleden (CGVS echtgenote II, p. 3). Aldus kan er opnieuw geen geloof gehecht worden aan uw vrees voor uw schoonbroer. U vreesde ook de Limbuwanpartij die u vijandig gezind zou zijn vanwege uw interkastehuwelijk. U kon echter nagenoeg niets over deze partij vertellen en kende, behalve uw schoonbroer, over wiens politieke activiteiten u evenmin iets concreets kon zeggen, niemand van deze partij (CGVS II, p. 5-7). Bijgevolg is ook deze uitspraak op niets gebaseerd.

Noch in uw eerste noch in uw tweede asielaanvraag maakte u concrete problemen met uw familie of schoonfamilie naar aanleiding van uw huwelijk aannemelijk. Wat er ook van zij, ook al zouden uw ouders alsook uw schoonfamilie uw huwelijk nog steeds niet aanvaarden, zij verblijven respectievelijk in de districten Nuwakot en Jhapa. Niets belet u om zich opnieuw in Kathmandu, waar u eerder gewoond hebt en geen problemen gekend heeft, te vestigen om eventuele spanningen met uw familie of schoonfamilie uit de weg te gaan. U poneerde dat zulks zeer moeilijk, zo niet onmogelijk zou zijn. U verwees daarbij opnieuw naar uw vrees voor uw schoonbroer, dewelke u aldus geenszins aannemelijk gemaakt hebt. Daarnaast zei u dat u geen beroep zou kunnen doen op steun van uw familie en dat er in Nepal weinig jobs zijn. Dit zijn echter intra-familiale en/of socio-economische problemen die geen verband houden met de criteria voorzien in de Vluchtelingenconventie of de bepalingen van de subsidiaire bescherming. Overigens blijkt uit uw verklaringen dat u zowel in Nepal als in België ruime ervaring opdeed als kok en ober (CGVS II, p. 4) en kan dan ook bezwaarlijk gesteld worden dat het voor u onoverkomelijk zou zijn om een job te vinden en een woning te huren.

Voor wat betreft uw zoon die in België is geboren en hier school loopt (CGVS II, p. 4) moet worden opgemerkt dat dit geen verband houdt met de criteria voorzien in de Vluchtelingenconventie of de bepalingen van de subsidiaire bescherming. Indien u een verblijfsvergunning wenst te verkrijgen op basis van langdurig verblijf en/of integratie in België, kan u een aanvraag in te dienen op basis van artikel 9 bis van de Vreemdelingenwet bij de staatssecretaris of zijn gemachtigde. U doorliep overigens reeds een dergelijke procedure, waarin een weigeringsbeslissing werd genomen.

In verband met uw verklaringen dat uw grootouders omkwamen bij de aardbeving en dat de woning van uw ouders in Nuwakot volledig vernield werd, voegt het CGVS volledigheidshalve toe dat wat betreft de aardbeving van 25 april 2015, zonder afbreuk te doen aan de ernst van de situatie, deze gebeurtenis geen verband houdt met de criteria in artikel 1, A (2) van de Vluchtelingenconventie die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren omwille van hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging, noch valt deze gebeurtenis onder het toepassingsgebied van de subsidiaire bescherming, ook niet mits een ruime interpretatie van de definitie van subsidiaire bescherming. Het feit dat de bescherming van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet slechts toepassing vindt wanneer de vervolging of de ernstige schade uitgaat of veroorzaakt wordt door de actoren vernoemd in artikel 48/5, § 1 van de vreemdelingenwet, volgt uit de omzetting van het gemeenschapsrecht in toepassing van artikel 78 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (artikel 6 van de Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 en 2011/95/EU van 13 december 2011) en is in overeenstemming met de bepalingen van de Conventie van Genève van 28 juli 1951.

Uw paspoort, citizenship card en relationship certificate bevestigen uw identiteit, nationaliteit en familiesamenstelling, dewelke nooit ter discussie stonden. De documenten van uw broers tonen aan dat zij in het Nepalese leger hebben gediend.

Dit gegeven werd evenmin ooit betwist. Het medisch attest bevestigt dat u verschillende verwondingen had opgelopen (o.a. steekwonden van een khukuri) maar geeft geen uitsluitsel over de oorzaak hiervan. Het overlijden van uw grootouders en de vernieling van uw ouderlijke woning staan niet ter discussie.
C. Conclusie
Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.2. Ten aanzien van N.L.P.:

"***A. Feitenrelaas***
Volgens uw verklaringen bent u een Nepalees staatsburger afkomstig uit Guan Showk in het district Jhapa en behoort u tot de Limbu kaste. Op 12 juli 2011 diende u in België een eerste asielaanvraag in, dewelke u steunde op dezelfde motieven die uw echtgenoot, D.P. (O.V. 6.845.548) in het kader van zijn eerste asielaanvraag aanhaalde. U werd in uw dorp geregeld onder druk gezet om u aan te sluiten bij de Limbuwanpartij. U weigerde steeds. In 2067 (Nepalese kalender, stemt overeen met 2010-2011 volgens de Gregoriaanse kalender) trok u naar Kathmandu, waar u uw echtgenoot leerde kennen. Hij behoort tot de kaste van Brahmanen en Chettris. Uw familie was fel gekant tegen jullie huwelijk. Uw broer kwam u verscheidene keren zoeken in Kathmandu. Op 22 mei 2012 weigerde het Commissariaat-generaal u de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus. Op 2 oktober 2012 werd deze beslissing bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Zonder naar Nepal te zijn teruggekeerd diende u op 8 juni 2015 een tweede asielaanvraag in. U verklaarde dat de redenen die u ertoe hebben aangezet Nepal te verlaten, nog steeds gelden. U vreest bij terugkeer naar Nepal vermoord te worden door uw broer, die nog steeds op zoek is naar u. Aangezien uw familie noch uw schoonfamilie noch de maatschappij uw interkasterhuwelijk zal aanvaarden, zal u aan uw lot overgelaten worden. Daarnaast wees u erop dat de zware aardbeving van 25 april 2015 de ouderlijke woning van uw echtgenoot volledig vernielde.
U bent in het bezit van uw Nepalees paspoort, uitgereikt door de Nepalese ambassade in Brussel op 23 maart 2014 met een geldigheidsduur van tien jaar.
B. Motivering
Uit uw verklaringen blijkt dat u uw tweede asielaanvraag baseert op dezelfde motieven die werden aangehaald door uw echtgenoot D.P.. In het kader van zijn tweede asielaanvraag werd een weigeringsbeslissing genomen die luidt als volgt:
[…]
Bijgevolg kan ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.
Uw paspoort toont uw identiteit en nationaliteit aan, dewelke niet ter discussie staan.
C. Conclusie
Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In wat zich aandient als een eerste en enig middel beroepen verzoekers zich op de schending van artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: Vreemdelingenwet) en van de materiële motiveringsplicht, "*minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering*".

In onderhavig verzoekschrift stellen verzoekers als volgt:

"*Artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag (Genève, 1951) definieert het begrip vluchteling. De vier elementen van deze definitie zijn de volgende:*
1) zich buiten het land van herkomst bevinden;
2) *een gegronde vrees voor vervolging hebben;*

3) *"omwille van ras, religie, nationaliteit, behoren tot een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging".*

4) *de bescherming van het land van herkomst niet kunnen of niet willen inroepen.*

Deze elementen toegepast op verzoeker:

1) *zich buiten het land van herkomst bevinden*

Eerste verzoeker en tweede verzoekster bevinden zich hier in België, waar zij hun aanvraag tôt asiel hebben ingediend op 8 juni 2015.

2) *een gegronde vrees voor vervolging hebben*

Weliswaar vereist deze vrees zowel een subjectief als een objectief element, doch vrees volstaat. De asielzoeker moet aantonen dat het risico voor vervolging bestaat, doch moet niet bewijzen dat de gevreesde vervolging ook effectief zal plaatsvinden of reeds plaats heeft gehad (Vanheule D., Vluchtelingen, Overzicht, Mys & Breesch, Gent, 1999, o.c., 21-22).

- Vrees voor vervolging door families wegens behorende tot verschillende etnisch bevolkingsgroep

De familie van zowel van verzoeker als verzoekster gaan niet akkoord met het huwelijk tussen beiden gezien verzoeker en verzoekster tot verschillende etnische bevolkingsgroepen behoren.

Verzoeker is Chhetri en verzoekster is van Limbu. De familie van verzoeker gelooft in de Hindu godsdienst, volgens dewelke het verboden is om in verschillende kasten te huwen. De familie van verzoeker ziet de afkomst en godsdienst van verzoekster als een lagere kaste en verzet zich tegen het huwelijk.

De familie van verzoekster gelooft in de Kirat godsdienst. Binnen deze religie is het verplicht om binnen je eigen geloofsgemeenschap te huwen. Hierdoor verzet de familie van verzoekster zich tegen haar huwelijk en vreest verzoekster vermoord te worden.

Verzoekers verwijzen naar een rapport van de Refugee Documentation Centre of Ireland waaruit blijkt dat er nog steeds meldingen zijn van hevige agressie en zelfs moord op personen die een huwelijk buiten hun kaste waren aangegaan.

- *Vrees voor vervolging door Maobadi*

De broers van verzoeker, Arna en Uttam Bahadur, waren beide soldaten in het Nepalese leger. Het leger heeft veel onmenselijke daden gesteld en had op een bepaald ogenblik iemand uit het dorp vermoord.

De broers van verzoeker verlieten het land omwille van bedreiging door de Maobadi. Zij kunnen niet terugkeren uit vrees vermoord te worden door de Maobadi.

Als wraak hebben de Maoïsten zich ook tegen de families van soldaten gekeerd en hen afgeperst en met de dood bedreigd. Zo vroegen de Maobadi donaties aan de ouders van verzoeker en verzochten ze verzoeker om zich bij hen te voegen.

Gezien verzoeker telkens weigerde werd verzoeker op een bepaald ogenblik door de Maoïsten ontvoerd en na een korte nacht voor dood achtergelaten. Sinds dit incident verliet verzoeker zijn geboortedorp en vreest hij vermoord te worden.

Verzoeker had nog contact met zijn vader en die hem afraadt om terug te keren gezien hij vreest dat verzoeker vermoord zal worden (verklaring aanvraag 22.07.2015 - vraag 15). De Maoïsten gaan isoms naar het huis van de ouders van verzoeker om te vragen waar verzoeker is.

- *Vrees voor vervolging door Limbuwanpartii*

Verzoekster vreest de vervolging door de Limbuwanpartij. Deze partij komt gewelddadig op voor een nieuwe staat. De broer van verzoekster is lid van deze partij. De partij valt mensen lastig en steekt huizen in brand. die voor haar deur kwam staan en haar verzocht om zich bij hen aan te sluiten. Verzoekster vreest hierdoor de vervolging.

- *Vernieling bezittingen verzoeker door aardbeving*

Omwille van de zware aardbevingen in Nepal op 25 april 2015 zijn de eigendommen van verzoeker, waaronder zijn ouderlijk huis, volledig vernield. Zijn ouders wonen nu in tenten in het dorp Nuwakot.

3) omwille van ras, religie, nationaliteit behoren tot een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging

Volgens de Raad van State en de heersende rechtsleer:

' Ook de persoon die, alhoewel zelf geenszins politiek actief, aantoont dat hij of zij het slachtoffer wordt of dreigt te worden van een vervolging die duidelijk geïnspireerd is door politieke motieven, zou kunnen worden erkend. Het is evenmin noodzakelijk dat de asielzoeker zelfpolitiek is geëngageerd geweest om het voorwerp van vervolging uit te maken o.w.v. ras of van bepaalde sociale groep '

(VanHeule D., o.c., nr. 103 enR.v.St. nr. 66634,9/6/1997, R.i.V. 1997, afl. 4,20).

Bovendien moeten de stavingsfeiten enkel betrekking hebben op de asielzoeker persoonlijk. Minstens zal het cumulatief effect van de inbreuken als vervolging moeten aanzien worden (CPRR (2° kamer) nr. F069,4 maart 1992, gecit. bij Van Heule D., o.c., nr. 60).

Verzoeker is afkomstig uit het dorp Hile, Bageshwari VDC in het district Nuwakot en is Nepalees staatsburger. Hij behoort tot de kaste van de Chhetri.
Verzoekster is afkomstig ui Guan Showk in het district Jhapa. Zij behoort tot de etnische groep van de Limbu.
Door hun verschillende kaste wordt het huwelijk tussen verzoeker en verzoekster en hun kind niet aanvaard door hun families. Zij vrezen te zullen worden vermoord
4) de bescherming van het land van herkomst niet kunnen of niet willen inroepen.
Volgens de heersende rechtsleer:
"De asielzoeker zal moeten aannemelijk maken dat de autoriteiten op de hoogte zijn van zijn of haar politieke overtuiging of hem of haar een politieke overtuiging toeschrijven, dat die overtuiging door de overheid niet wordt getolereerd; en dat hij of zij gezien de situatie in het land van herkomst gegronde reden heeft te vrezen voor vervolging wegens die politieke overtuiging"
(VanHeuleD., o.c., nr. 105).
"Traditioneel aanvaarden rechtspraak en rechtsleer dat deze onmogelijkheid het gevolg kan zijn van het actieve optreden door de overheden in het land van herkomst omdat zij de vervolgende partij zijn, of omdat zij de bescherming juridisch of feitelijk hebben opgeheven. Anderzijds kan zij voortvloeien uit het feit dat de overheid in de onmogelijkheid verkeert om bescherming te bieden, ook al zou zij dat willen "
(Van Heule D., o.c., nr. 106, zie ook Handbook on procedures and Cirteria for determining refugee status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating tot the Status of Refugees, UNHCR1979, reedited, Geneva, January 1992, nr. 97 -100).
Verzoekers kunnen de bescherming van het land niet inroepen.
Aangezien de autoriteiten niet in staat zijn om zichzelf te beschermen, concludeerden verzoekers terecht dat het voor hen onmogelijk zou zijn om individuele bescherming te krijgen.
Ook hier verwijzen verzoekers naar het rapport van de Refugee Documentation Centre of Ireland en een paper uitgegeven door de United Nations Office of The High Commissioner Nepal :
"Despite credible fears of reprisals, in most of the cases investigated by OHCHR, the police failed to take adequate steps to ensure victim and witness protection, despite being requested to do so. For example, in Kanchanpur district in October 2010, during the assault of a woman who had participated in an inter-caste marriage, the police did not intervene or provide protection to the victim - one of the police officers even participated in the assault. On a number of occasions victims of caste-based discrimination and untouchability spoke to OHCHR of their lack of faith in the effectiveness of the police and the justice system. Their sense of insecurity is exacerbated by the fact that they continue to live in the same community as the alleged perpetrators without any effective protection. This in turn increases their reluctance to seek justice."
Ook in het rapport opgesteld door het documentatiecentrum (CEDOKA) van het commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen is er sprake van de zwakke staatsbestel en gebrek aan mogelijkheden om de veiligheid te garanderen[4]:
"Het meest in het oog springend gevolg van het zwakke staatsbestel is echter de onmondigheid van het centrale gezag om een betere veiligheid "shanti-suraksha" (vrede en veiligheid te garanderen (zie infra). Door de ineenstorting van de nationale veiligheid (zie infra) en de onophoudelijke druk op de sociale orde bestaat soms de algemene indruk dat het staatsbestel meer op instorten staat dan tijdens de opstand"."

2.2. Stukken

Verzoekers voegen bij hun verzoekschrift drie rapporten (stukken 4-6).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St*. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

Waar verzoekers stellen dat minstens "*de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering*" geschonden is, ziet de Raad niet in op welke wijze de bestreden beslissingen het hen onmogelijk zouden maken om te toetsen of de materiële motivering al dan niet geschonden is, aangezien verzoekers blijkens een lezing van het verzoekschrift de motieven van de bestreden beslissing kennen en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpen. De schending van "*de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering*" kan dan ook niet worden aangenomen, aangezien deze zinsnede geen enkele inhoudelijke waarde heeft.

Op 12 juli 2011 dienden verzoekers in België een eerste asielaanvraag in. Bij beslissing van 22 mei 2012 ging de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over tot een weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus; deze beslissing werd bevestigd door de Raad bij arrest nummer 88 772 van 2 oktober 2012. Op 8 juni 2015 dienden verzoekers onderhavige, tweede asielaanvraag in. Zij beroepen zich hierbij op dezelfde motieven als deze die zij reeds in het kader van hun eerste asielaanvraag opwierpen. In de bestreden beslissingen wordt verzoekers de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) verzoeker niet aannemelijk maakt dat de maoïsten heden nog steeds naar hem op zoek zouden zijn naar aanleiding van een incident in zijn dorp in 1999-2000, temeer daar hij slechts vage verklaringen over de betrokken maoïsten kon afleggen; (ii) hun vrees voor vervolging door hun respectieve families wegens het behoren tot een verschillende etnische bevolkingsgroep niet geloofwaardig is aangezien verzoekers voor hun vertrek uit Nepal ruim één jaar probleemloos samenwoonden in Kathmandu ver van hun families; (iii) het voorgehouden feit dat zij geen beroep kunnen doen op de steun van hun familie en dat er in Nepal slechts weinig jobs zijn slechts intra-familiale en socio-economische problemen betreffen die geen verband houden met de criteria voorzien in de Vluchtelingenconventie of de bepalingen inzake subsidiaire bescherming; (iv) het feit dat hun zoon in België is geboren en hier school loopt evenmin verband houdt met de criteria voorzien in de Vluchtelingenconventie of de bepalingen inzake subsidiaire bescherming; (v) eveneens de aardbeving in Nepal van 25 april 2015 geen verband houdt met de criteria voorzien in de Vluchtelingenconventie of de bepalingen inzake subsidiaire bescherming; en (vi) de door hen voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) de voorgaande vaststellingen niet kunnen wijzigen.

Er dient vastgesteld dat verzoeker er in onderhavig verzoekschrift geenszins in slagen op de voormelde motieven uit de bestreden beslissingen een ander licht te werpen. Zij komen immers niet verder dan het herhalen van en volharden in hun reeds afgelegde verklaringen met betrekking tot hun asielrelaas. Naast het feit dat reeds bij 's Raads arrest nummer 88 772 van 2 oktober 2012 werd besloten tot de ongeloofwaardigheid van dit asielrelaas, dient erop gewezen dat het louter herhalen van reeds afgelegde verklaringen op zich niet kan worden beschouwd als een dienstige poging om de motieven in de bestreden beslissingen *in concreto* te trachten te weerleggen. Waar verzoekers verwijzen naar een aantal rapporten (verzoekschrift, stukken 4-6) dient erop gewezen dat zij de door hen aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aannemelijk dienen te maken en dat een verwijzing naar louter algemene informatie die geen betrekking heeft op hun persoon hiertoe niet volstaat.

Gezien het geheel van wat voorafgaat, slagen verzoekers er niet in de motieven in de bestreden beslissingen te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers asielrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoekers een gegronde vrees voor vervolging hebben in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Gelet op de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas maken verzoekers vooreerst niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet ontwaart de Raad noch in onderhavig verzoekschrift, noch in het administratief of rechtsplegingsdossier enig element waaruit zou kunnen worden afgeleid dat er in Nepal sprake is van een situatie van willekeurig geweld in de zin van voormeld artikel.

Bijgevolg maken verzoekers niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien februari tweeduizend achttien door:

mevr. A. VAN ISACKER,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. A.-M. DE WEERDT,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
A.-M. DE WEERDT	A. VAN ISACKER